

Srijeda, 26.01.2011.g.

Nastavio sam čitati DNEVNIK sestre Faustine. I njezine razgovore i predanje Gospodinu. I teško mi je ponekad čitati takova svjedočanstva. A svjedočanstvo sestre Faustine je skoro cijeli njezin život. Teško mi je zbog toga jer ja, mali, jadni i grješni čovjek, ne mogu razumjeti

TOLIKU
LJUBAV.
LJUBAV
KOJU JE
IMALA
SESTRA
FAUSTINA
PREMA
GOSPODINU
I
LJUBAV
KOJU
JE
ON
IMAO
PREMA
NJOJ.

Uvijek imam osjećaj da se to događa samo u pričama i filmovima. Ali ne i u stvarnom životu. Sestra Faustina ljubi Gospodina iz silne poniznosti, iz silnog osjećaja da bez Gospodina ne može učiniti ništa što bi ju zadovoljilo i ispunilo. CIJELA MU SE PREDAJE. I istina, ona postaje redovnica i zavjetuje mu se.

P
OSTAJE
NJEGOVA
ZARUČNICA.

Ja sam običan čovjek i živim u svakidašnjem svijetu i nisam dobio poziv od Gospodina da mu

se predam kao što ga je dobila ona. I takav kakav sam bio, da sam i dobio poziv, ne znam da li bi mu se odazvao. I ne mogu pojmiti da neki ljudi ovdje na zemlji,

MNOGI

LJUDI,

predaju svoj život

Gospodinu,

DA GA

TOLIKO

LJUBE.

To je nešto što ne mogu dokučiti. I ja ljubim Gospodina. JAKO GA LJUBIM. Ali dok sretnem svjedočenja takovih ljudi kakva je bila sestra Faustina, onda mi moja ljubav izgleda toliko mala i minorna. DA ME Č

AK

I

SRAM

ŠTO

NIJE

VEĆA.

Ti ljudi, kao što je sestra Faustina, mogu satima i danima samo govoriti o tome koliko ljube Gospodina. I neprestano mu se zahvaljivati i predavati. Ali, istovremeno, obavljati i sve druge poslove koji se od njih traže. Ona je to činila u svojoj redovničkoj zajednici.

I

GOSPODIN

JE

STALNO

OD

NJE

TRAŽIO

DA

ONA

MORA

U

POTPUNOSTI

I

U

POTPUNOJ

POSLUŠNOSTI

SVAKODNEVNO

IZVRŠAVATI

SVE

SVOJE

REDOVNIČKE

OBVEZE

I
ZADATKE.
I još joj je On davao dodatne zadatke za spas mnogih duša.

**A ONA GA JE LJUBILA I LJUBILA. I PREDAVALA MU SE CIJELA DA JU VODI U SVAKO
M
LU
JEZINOG
ŽIVOTA,
RADA
I
LJUBAVI
PREMA
NJEMU.**

A beskrajno je NJEGOVO MILOSRĐE prema svima nama a osobito prema onima koji mu se cijeli predaju da ih vodi. I tu ja jednostavno stanem. Ne znam kako se predati Gospodinu da me u svemu vodi, u svakom djeliću mojeg života. U ovom našem svijetu punom djelovanju zla i svih njegovih duhova sa svojim pakostima.
MA
A,
JETA
I
TIJELA.
Jednostavno stanem kao da sam došao pred zid.

NAPASTI
ĐAVL
SVI

Ja se mogu i puno moliti. I MOLIM SE. Mogu svaki dan ići na misu. I IDEM. Mogu stalno razmatrati Gospodina i vjernički život.
I
RAZMATRAM.
Mogu se truditi
živjeti
svoj
život
kako
traži
moja
vjera i svjedočiti tu vjeru svojim ponašanjem.
I
ŽIVIM

I
SVJEDOČIM.
Ali,
potpuno se predati Gospodinu,
TOLIKO
GA
LJUBITI,
to do sada nisam ni osjetio da je moguće. Dok nisam naišao na ove silne svete ljude
poput sestre Faustine. Toliko obični ljudi, toliko ponizni, toliko skromni i poslušni,
A
PREPUNI
NEIZMJERNE
LJUBAVI
PREMA
GOSPODINU.

Ja jednostavno mislim da nisam za to predodređen. Previše je u meni grijeha. Nema u meni
tolike poniznosti, poslušnosti, strpljivosti, dobrote, ljubavi koja bi me dovela do toga da se cijeli
predam Gospodinu. Previše oholosti, licemjerja, srditosti, lijenosti, bluda, premalo ljubavi.

I jasno, POSTAVLJAM SI PITANJE, PA ŠTO ONDA OČEKUJEM, KAKO DA SE SPASIM?

**PO BOŽJEM MILOSRĐU. REKAO JE GOSPODIN SESTRI FAUSTINI: "JA NE NAGRAĐUJ
EM DOBAR
ISHOD,
NEGO
STRPLJENJE
I
TRUD
KOJI
SE
ZA
MENE
PODUZIMA."**

STRPLJENJE I TRUD. To mogu, to moram.

Napisala mi je danas poruku jedna draga osoba koja se bori sa strašnim teškoćama u sebi i oko sebe, traži Gospodina, ali ne nalazi za sada snage za promjene i pobjedu protiv zlih duhova koji ju opsjedaju: **"Milosrđe, to je ona riječ koja me posljednjih dana svaki put trgne na misi. Je li to znak ili poruka, ali tu riječ posebno osjetim. Pozdrav."**

Ima ta osoba one koji se za nju mole, onako iskreno, na koljenima, sa suzama. I ja se molim za nju i za njene bližnje. STRPLJENJE I TRUD. Ali i svakodnevno živjete to STRPLJENJE I TAJ TRUD. Ne psovati, ne lagati, ne prekomjerno piti i pušiti, jesti, ne biti lijen, ne ogovarati druge, ne biti srdit na sve oko sebe i sl. To možemo i to moramo. ONDA DOLAZI BOŽJE MILOSRĐE. PRIJE ILI KASNIJE.

Tako bi trebala i ta osoba. Mi ostali mislimo da se ona premalo trudi i da je premalo strpljiva. Jer, premali trud pokazuje u tome da krene putem promjena, da se odrekne poroka koji ju muči. SADA

I
ODMAH.
A strpljivost joj je mala u tome što misli da će kroz nekoliko odlazaka na misu, nešto molitvi, suza i kajanja,
GOSPODIN
SVE
ISPRAVITI

I
POPRAVITI.
Možda nešto što je trajalo godinama i godinama. I znam da se ta osoba trudi i da želi biti strpljiva. I znam da sada takva kakva je i ne može više.

NAŠE
MOLITVE
ĆE
JU
OJAČATI.
MI
ĆEMO
BITI
NJEZIN
TRUD
I
STRPLJENJE.
I
DOĆI
ĆE

BOŽJE
MILOSRĐE.

I ja možda nemam dovoljno strpljenja i truda kako bi dosegnuo barem malo onog stanja koje su svakodnevno živjeli mnogi sveci. Molit ću se Gospodinu, a mole se i drugi za mene, da mi GOS

PODIN
OJAČA

I
TRUD
I
STRPLJENJE.

A sve ostalo
PREPUŠTAM
BOŽJEM
MILOSRĐU.

I
BOŽJOJ
LJUBAVI.
JER
AKO
JE
VEĆ
JA
NEMAM
DOVOLJNO
ZA
GOSPODINA
ONDA
JE
ON
IMA
BESKRAJNO
MNOGO
ZA
MENE
GRJEŠNIKA.

I pokazat će On to milosrđe. I na ovom svijetu a pogotovo na onom. Ja se samo moram truditi toliko koliko mi dozvoljavaju moja ograničeno srce, tijelo, um.

I
MOJA
DUŠA

I
DUH
KOJI
VAPIJU
PREMA
GOSPODINU.

Svi se mi trebamo truditi i biti strpljivi onoliko koliko se možemo. Samo, često se iskreno zapitajte da li se i stvarno tako trudite i da li ste stvarno toliko strpljivi. Potražite odgovor duboko u sebi.

Odgovorite sami sebi. JER GOSPODIN ZNA.

**O KRVI I VODO, ŠTO POTEKOSTE IZ SRCA ISUSOVA KAO IZVOR MILOSRĐA ZA NAS,
JA
SE
UZDAM
U
TE.**